

една властъ, то Порто-Лагоската скеля не може да се развие въ пристанищенъ градъ; сжщото е, ако Кавала и Порто-Лагосъ останатъ подъ една властъ: Порто-Лагосъ лежи близо до Дедеагачъ и Кавала, които вече сж станали голъми селища и чакатъ само постройка на модерни пристанища, за да станатъ и важни крайморски центрове.

* * *

Послѣ Букурешкиятъ миръ отъ 1913 г., когато изгубихме Македония, южна Добруджа и източна Тракия, написахъ книгата: България и Бъло море (София 1914), въ която бѣхъ помѣстилъ слѣднитѣ утѣшителни думи:

„Нашата малка Бълморска областъ ни прѣд-
ставя редица прѣдимства прѣдъ новитѣ територи-
ялни придобивки на другитѣ балкански държави.
Само на България новата ѝ придобивка дава новъ
важенъ елементъ за стопански подеъмъ — това е
Бълморскиятъ брѣгъ, който ни открива свободенъ
морски пжтъ за прѣзморскитѣ страни. Самата Бъл-
морска областъ, чрѣзъ своитѣ особени индустри-
ялни земедѣлски култури и други природни бо-
гатства, допълня честито останалитѣ части на цар-
ството и съ това се създава основа за голъма вжт-
рѣшна търговия“.

Сега, когато споредъ чл. 27—30 и 48 отъ до-
говора за миръ въ Ньойи ни се отнема голъма и
при това най-важна частъ отъ Западна Тракия, иде
редъ да посоча, какво би изгубила България, ако
новото териториялно разграничение въ Западна
Тракия се осжществи.